

1. Il congiuntivo

Indipendente

esortazione - dubbio - volontà

- esortativo ἄγε, εἰς τὴν οἰκίαν σπεύδωμεν
- dubitativo Τί πράττω; Λέγωμεν ἢ σιγῶμεν;

Esempi:

1. Τὰ ὄψα ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐτοῖμά ἐστι· πίνωμεν καὶ ἐσθίωμεν.
2. Πιστεύωμεν οὖν ὑμῖν, ἢ αὖθις ἡμᾶς ἐξαπατᾶτε;
3. Ἄγε δὴ, φέρωμεν, ὃ παρθένοι, τὰ δῶρα τῇ θεᾷ.
4. Ἄγε, θυμέ, ἀποσειώμεθα λύπην τε καὶ ἀθυμίαν· νῦν δὲ τὴν μνήμην τῆς ἥττης ἀπελαύνωμεν καὶ τὴν νίκην κατασκευαζώμεθα.
5. Δειλοὶ ὦμεν οὖν καὶ ἀργοί; Ἦ τολμῶμεν καὶ τοὺς κινδύνους ὑπομένωμεν;

Dipendente

- finali Ἐσθίωμεν δὲ ὅπως ζῆν δυνώμεθα, οὐ ζῶμεν ὅπως ἐσθίωμεν.
- con ἄν Πάντα μαθήσῃ, ἐπειδὴν τὴν ἀλήθειαν εὐρίσκησ (in una subordinata, ἄν + congiuntivo hanno sfumatura eventuale).

	Presente congiuntivo attivo di ἄρχω		Presente congiuntivo m.-p. di ἄρχω	
1s		ἄρχω	ἄρχωμαι	
2s		ἄρχῃς	ἄρχῃ	
3s		ἄρχῃ	ἄρχηται	
2d		ἄρχητον	ἄρχησθον	
3d		ἄρχητον	ἄρχησθον	
1p		ἄρχωμεν	ἄρχώμεθα	
2p		ἄρχητε	ἄρχησθε	
3p		ἄρχωσι	ἄρχονται	
	Presente congiuntivo attivo di κρατέω		Presente congiuntivo m.-p. di κρατέω	
1s	κρατέω	> κρατῶ	κρατέωμαι	> κρατῶμαι
2s	κρατέῃς	> κρατῆς	κρατέῃ	> κρατῆ
3s	κρατέῃ	> κρατῆ	κρατέηται	> κρατῆται
2d	κρατέητον	> κρατῆτον	κρατέησθον	> κρατῆσθον
3d	κρατέητον	> κρατῆτον	κρατέησθον	> κρατῆσθον
1p	κρατεώμεν	> κρατῶμεν	κρατεώμεθα	> κρατῶμεθα
2p	κρατέητε	> κρατῆτε	κρατέησθε	> κρατῆσθε
3p	κρατέωσι	> κρατῶσι	κρατέωνται	> κρατῶνται
	κρατέω: indicativo e congiuntivo a.		κρατέω: indicativo e congiuntivo m.-p.	
1s	κρατῶ	κρατῶ	κρατοῦμαι	κρατῶμαι
2s	κρατεῖς	κρατῆς	κρατῆ	κρατῆ
3s	κρατεῖ	κρατῆ	κρατεῖται	κρατῆται
2d	κρατεῖτον	κρατῆτον	κρατεῖσθον	κρατῆσθον
3d	κρατεῖτον	κρατῆτον	κρατεῖσθον	κρατῆσθον
1p	κρατούμεν	κρατῶμεν	κρατούμεθα	κρατῶμεθα
2p	κρατεῖτε	κρατῆτε	κρατεῖσθε	κρατῆσθε
3p	κρατοῦσι	κρατῶσι	κρατοῦνται	κρατῶνται

Congiuntivo presente

εἰμί

1s	ᾔ
2s	ῆς
3s	ῆ
2d	ῆτον
3d	ῆτον
1p	ᾔμεν
2p	ῆτε
3p	ᾔσι(ν)

2. Echi di poesia popolare in ambito letterario: *una chanson de toile*

Saffo, fr. 102 Voigt

Γλύκηα μᾶτερ, οὔ τοι δύναμαι κρέκην τὸν ἴστον

Dolce madre, non riesco a battere la tela

πόθῳ δάμεισα παῖδος βραδίναν δι' Ἀφροδίταν

prostrata dal desiderio di un ragazzo, a causa della tenera Afrodite

Archiloco fr. 196 West

Ἄλλά μ' ὁ λυσιμελὴς ὠταῖρε δάμναται πόθος

Ma il desiderio che scioglie le membra, o amico, mi prostra

Canto popolare inglese

Oh mother, put the wheel away, I cannot spin tonight

oh mother, take the wheel away and put it out of sight.

3. La funzione dei poeti

Correzione

Ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἢ τῶν πολιτῶν
ὁμόνοια καὶ ἡ τῶν στρατιωτῶν ἀρετὴ
ἐπαινεῖται· τῇ μὲν σοφίᾳ οἱ ποιηταὶ
τοὺς πολίτας ἡγοῦνται πρὸς τὴν
ἀρετὴν, ταῖς δὲ ᾠδαῖς τοὺς ἀκροατὰς
τέρπουσιν. Οἱ ποιηταὶ ὑπὸ τῶν
Μουσῶν φιλοῦνται καὶ φυλάττονται,
καὶ διὰ τὰς ἑαυτῶν ἀξίας μνήμην καὶ
ἀθανασίαν κτῶνται. Αἰεὶ γὰρ
φυλάττουσιν οἱ πολῖται καὶ τιμῶσι
τὴν μνήμην τῶν ποιητῶν καὶ αὐτοὺς
φιλοῦσι ὡς εὐεργήτας.

Dai poeti la concordia dei cittadini
e il valore dei soldati sono
celebrati: con la (loro) sapienza i
poeti guidano i cittadini alla virtù,
con le odi rallegrano gli ascoltatori.
I poeti sono amati e custoditi dalle
Muse e grazie ai loro meriti
acquisiscono ricordo e immortalità.
Sempre infatti i cittadini
custodiscono e onorano il ricordo
dei poeti e li amano come
benefattori.

4. Mirrina e Melitta: donne alla fonte

Ἡ μὲν οὖν Μυρρίνη καὶ ἡ Μέλιττα τὴν
ἀγορὰν διαβαίνουν. Ἡ δὲ ἀγορὰ οὐκ ἐστὶ
μεγάλη ὥστε αἱ ἀγοραὶ αἱ τῶν ἄστων,
ἀλλ' ὅμως καλὴ ἐστὶν καὶ αἰεὶ μεστὴ
ἀνθρώπων. Οἱ δὲ ἄνθρωποι καθ' ἡμέραν
πολὺν χρόνον ἐν τῇ καλῇ ἀγορᾷ
διαλέγονται ἀλλήλοις. Τέλος δὲ ἀπὸ τῆς
ἀγορᾶς ἀποχωροῦσιν, καὶ πρὸς τὰς οἰκίας
βαίνουν.

Ἐπεὶ δὲ ἡ Μυρρίνη καὶ ἡ Μέλιττα τῇ
κρήνῃ προσχωροῦσιν, ἰδοὺ, ἄλλαι γυναῖκες
ἤδη πάρεσι καὶ τὰς ὑδρίας γεμίζουν.
Ἡ οὖν Μυρρίνη τὰς γυναῖκας καλεῖ καὶ,
«Χαίρετε, ὦ φίλοι», φησὶν· «ἄρα ἤδη
γεμίζετε τὰς ὑδρίας;»

διαβαίνω: «vado (βαίνω) attraverso (διά)»

ἄστων: genitivo plurale di ἄστυ «città»

μεστός, -ή, -όν: «pieno»

ἀλλήλοις: «fra di loro» (pronomi reciproco)

γεμίζω: «riempio»

χαίρω: «io mi rallegro», «io sto bene» (χαῖρε e χαίρετε sono formule di saluto).

Αἱ δὲ λέγουσιν· «Χαῖρε καὶ σύ· ναί,
 ἤδη γεμίζομεν τὰς ὑδρίας· ἐξ ἑωθινοῦ
 γὰρ πάρεσμεν. Ἄλλ' ἐλθὲ δεῦρο ταχέως
 καὶ ἄκουε· ἄγγελος γὰρ ἦκει ἀπὸ τοῦ
 ἄστεως· λέγει δὲ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι
 ἑορτὴν ποιοῦσιν. Ἡμεῖς οὖν ἐν νῶ
 ἔχομεν βαδίζειν πρὸς τὸ ἄστυ· τοὺς
 γὰρ χοροὺς ἐθέλομεν θεωρεῖν καὶ τοὺς
 ἀγῶνας. Ἴδρα ἐθέλεις καὶ σὺ τὴν
 ἑορτὴν θεωρεῖν;».

ναί: «sì»

ἐξ ἑωθινοῦ: «dall'alba»

ταχέως: avverbio «velocemente»

ἦκω: «io sono giunto»

ἑορτή: «festa pubblica»

θεωρέω: «guardare»

ἀγῶνας: «le gare» (acc. plur. di ἀγών, ἀγῶνος)

	Declinazione di ἄστυ, ἄστεως, τό		Declinazione di ἀγών, ἀγῶνος, ὁ	
	Singolare	Plurale	Singolare	Plurale
N.	ἄστυ	ἄστη	ἀγών	ἀγῶνες
G	ἄστεως	ἄστεων	ἀγῶνος	ἀγῶνων
D	ἄστει	ἄστεσι	ἀγῶνι	ἀγῶσι
A	ἄστυ	ἄστη	ἀγῶνα	ἀγῶνας
V	ἄστυ	ἄστη	ἀγών	ἀγῶνες